

מאורות אל העבר

ד ניסן תשח | 13/04/1948

מאת Levin, Marlin - ויקפדיה נחלת הכלל,

הע"ח (שירת הדסה)

הנוסעים הצטופפו בשני אוטובוסים שיצאו ממרכז ירושלים. ביניהם היו בכירי הפרופסורים של האוניברסיטה העברית, סטודנטים ואנשי בית החולים "הדסה" ובראשם המנהל, ד"ר חיים ימסקי. זה כבר כמה חודשים התנהלה התנועה מירושלים העברית למובלעת היהודית בהר הצופים בחסות הצבא הבריטי. עד היום לא לגמרי ברור מדוע לא אבטחו הבריטים את דרכה של השיירה שיצאה בבוקר ד' בניסן תש"ח (13.4.1948). על אם הדרך להר הצופים, במרכז שכונת שיח ג'ראח, עלה המשורר המוביל על מוקש. מרגע זה ואילך הסתערו מאות לוחמים ערביים על השיירה הלכודה. כוחות חילוץ של ההגנה לא הצליחו להתארגן בזמן, ואלו שכן לא הצליחו להגיע אל הנצורים. למרות תחינותיהם של אנשי הסוכנות, מיאנו הבריטים במשך שש שעות לסייע ללכודים, ויוזמות מקומיות של קצינים בריטיים פרו-יהודיים לא סייעו להצלת המצב. רק לאחר שע"ח (78) מנוסעי השיירה נרצחו, התערב הצבא הבריטי והפסיק את הטבח. כמה עשרות מנוסעי השיירה הצליחו לסוב על עקבותיהם ולהינצל. הר הצופים נשאר מובלעת נצורה עד לתום מלחמת העצמאות.